

Պարույր Սևակ

Վերանգիրը վերջում 2

Մի քիչ զարմանք են պատճառում մարդկանց,

Բայց ավելի շատ՝ անախորժություն...

Փակ դուռ բացելու սուր ճոխն ռննն,

Հին դուռ փակելու ցավալի թակոց...

Ուրիշի շրթին պաղած են թվում,

Մինչդեռ այրում են իմ բերանը՝ մի՛շտ...

-Այդ... իմ խոսքե՛րն են:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս